

[Birte Weiss.]

jerskerne i protest har sagt deres stillinger op med virkning fra 1. marts.

I den forbindelse skal det nok også lige siges, at det ikke er tilstrækkeligt med nogle beroligende ord om, at det nok ikke går så galt, og at man bør afvente, hvordan tingene udvikler sig. Ministeren arbejder, om jeg så må sige, om kap med tiden, eftersom en stor del af sygeplejerskerne allerede nu er begyndt at søge andre stillinger eller er ved at forberede sig på det. I det hele taget tror jeg, man gør klogt i at tage sygeplejerskerens protestaktion alvorligt.

Det er ikke overraskende, hvis ministeren vil henvise til, at amterne er suveræne i beslutninger om nedlæggelse af stillinger som f. eks. som her en overlægestilling. Man må imidlertid notere sig, at der mildt sagt er modstridende oplysninger om, hvorfor stillingen er nedlagt. I øvrigt ligger det også sådan, at uanset om man bruger den officielle motivering om overnormering af sygehuset eller den uofficielle om samarbejdsvanskeligheder, har fremgangsmåden ved afskedigelsen simpelt hen ikke været korrekt.

Til slut vil jeg gerne lige understrege, at ministerens indsats for at redde situationen i og for sig ikke skal ske for overlægernes skyld, den skal heller ikke ske for sygeplejerskerens skyld, men af hensyn til sagens vigtige tredjepart, nemlig egnens befolkning.

**Indenrigsministeren (Egon Jensen):** Fru Birte Weiss sagde, at man skulle tage sygeplejerskerens protest alvorligt. Det behøver man i og for sig ikke at understrege over for indenrigsministeren; jeg tror, vi alle sammen tager en sådan situation alvorligt.

Når der tales om sygeplejerskers afsked, har vi jo dels truslen om dem, der vil gå på grund af, at overlæge Pheil Sørensen er afskediget, dels en trussel om, at nogle vil gå, hvis overlæge Svane bliver afskediget, så det er en noget speget situation.

Det er heldigvis sjældent, at vi her i folketinget skal beskæftige os med afskedigelser af overlæger. Det sidste, jeg erindrer, var sagen om overlæge Bisgaard i Odense, som jeg selv havde den ære at have med at gøre. Da afviste folketinget behandling af sagen.

Jeg har, som det må være helt naturligt for den minister, hvorunder sygehusvæsenet hører, med opmærksomhed fulgt omtalen i dagspressen af sagen om sygehuset i Nykøbing Sjælland og har modtaget en redegørelse herfor fra Vestsjællands amtsråd.

Efter de oplysninger, der herefter foreligger, har jeg ikke fundet anledning til som tilsynsmyndighed at gribe ind over for amtsrådets beslutning om at nedlægge den ene overlægestilling ved sygehuset i Nykøbing Sjælland.

Spørgsmålet om antallet af lægestillinger ved sygehuset er i dag overvejende et amtskommunalt anliggende, og kun i de tilfælde, hvor ændringer i stillingsstrukturen medfører væsentlige ændringer i vedkommende amtskommunes sygehusvæsen, skal dette godkendes af indenrigsministeren efter reglen i sygehuslovens § 4. Det synes ikke at være tilfældet her, idet sygehuset i Nykøbing Sjælland, efter hvad der er oplyst over for mig, fortsat skal opretholdes som et såkaldt blandet sygehus; der er altså ingen som helst tanker eller planer om nedlæggelse af dette sygehus. Denne type sygehus ledes i øvrigt i alle andre tilfælde i landet af én overlæge; man kan i den forbindelse diskutere betimeligheden af, at man i sin tid har fået ansat to overlæger. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind på sagens enkeltheder; det tror jeg nok fru Birte Weiss og jeg skal holde os fra.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at amtsrådets beslutning har været forhandlet både med Den almindelige danske Lægeforening og Amtsrådsforeningen, som ikke har haft indvendinger derimod.

Med hensyn til den faglige konflikt, som amtsrådsbeslutningen har udløst på sygehuset, har jeg som tilsynsmyndighed ingen adgang til at gribe ind. I øvrigt er det jo her i landet heller ikke sædvanligt, at en minister uopfordret blander sig i en konflikt på en arbejdsplads, som jo er noget, de fleste synes må overlades til de implicerede parter selv at prøve at løse.

Det vil naturligvis være beklageligt, om konflikten medfører en delvis lammelse af sygehuset i Nykøbing Sjælland. Hvis dette skulle vise sig at blive resultatet, må jeg naturligvis overveje min stilling igen og i givet fald, på hvilken måde jeg vil tage pro-